# Zabezpieczenie aktywów w toku postępowania w państwach członkowskich UE

Grecja

## 1 Jakie wyróżnia się rodzaje środków?

Środki tymczasowe i środki służące zabezpieczeniu interesu prawnego, zwane bardziej ogólnie „tymczasowymi środkami ochrony prawnej" (*asfalistiká métra* ), są to środki zarządzane przez sąd w toku postępowania co do istoty sprawy lub przed wszczęciem takiego postępowania, jeżeli istnieje roszczenie, które w międzyczasie wymaga ochrony prawnej. Tego rodzaju tymczasowa ochrona sądowa ma na celu zapewnienie, aby zabezpieczona została możliwość faktycznego spełnienia roszczenia, w sprawie którego sąd ma wydać orzeczenie co do istoty sprawy. Sąd może zarządzić następujące środki: złożenie kaucji (*engyodosía*), tymczasowy wpis o ustanowieniu hipoteki na majątku dłużnika do rejestru (*engrafí prosimeíosis ypothíkis*), zajęcie na zabezpieczenie ( *syntiritikí katáschesi*), zajęcie sądowe (*dikastikí mesengýisi*), tymczasowe uwzględnienie roszczeń (*prosoriní epidíkasi apaitíseon*), postanowienie tymczasowe co do istoty sprawy (*prosoriní rýthmisi katástasis*), opieczętowanie (*sfrágisi*), zdjęcie pieczęci (*aposfrágisi*), sporządzenie spisu inwentarza ( *apografí*) i złożenie rzeczy do depozytu (*dimósia katáthesi*) oraz środki zabezpieczające posiadanie (*asfalistiká métra nomís*).

## 2 Jakie są warunki orzeczenia takich środków?

### 2.1 Postępowanie

Środki tego rodzaju musi zawsze zarządzać sąd.

Właściwość ogólną w zakresie zarządzania takich środków posiada sąd pierwszej instancji orzekający w składzie jednoosobowym (*monomelés protodikeío*). Sąd pierwszej instancji orzekający w składzie jednoosobowym może jednak utracić tę właściwość ogólną na rzecz sądu rejonowego w sprawach cywilnych ( *eirinodikeío*) w sprawach dotyczących tymczasowego uregulowania praw posiadania lub posiadania samoistnego (*nomí*) lub w sprawach, w których zgodnie z przepisami ogólnymi kodeksu postępowania cywilnego sądem właściwym do rozpatrywania głównego roszczenia jest sąd rejonowy w sprawach cywilnych. Sąd ten posiada właściwość wyłączną w sprawach, w których ma nastąpić tymczasowy wpis o ustanowieniu hipoteki do rejestru lub wykreślenie takiego wpisu z rejestru na mocy porozumienia stron. Tymczasowe środki ochrony prawnej może również zarządzić sąd pierwszej instancji orzekający w składzie wieloosobowym (*polymelés protodikeío*), jeżeli rozpoznaje on powództwo główne; w takim przypadku występuje właściwość zbieżna z sądem pierwszej instancji orzekającym w składzie jednoosobowym. Właściwy miejscowo jest zwykle sąd posiadający właściwość miejscową do rozpatrywania powództwa głównego, ale tymczasowe środki ochrony prawnej może zarządzić również sąd znajdujący się najbliżej miejsca, w którym środki te mają zostać wykonane. Orzeczenie sądowe zarządzające takie środki jest doręczane stronie zobowiązanej do ich wykonania oraz wykonywane przez komornika sądowego ( *dikastikós epimelitís*). Jeżeli komornik sądowy nie jest w stanie przeprowadzić egzekucji, może zwrócić się o wsparcie do policji. Trudno jest określić koszty, ponieważ honoraria adwokatów i komorników są różne. Orientacyjny koszt wynosi około 250,00 EUR.

### 2.2 Najważniejsze warunki

Sąd zarządzi tymczasowe środki ochrony prawnej, jeżeli:

a) istnieje pilna konieczność lub bezpośrednie zagrożenie – w celu ochrony lub zachowania uzasadnionego interesu lub uregulowania sytuacji; oraz

b) istnieją uzasadnione podstawy, by sądzić, że prawo, w odniesieniu do którego wnioskuje się o zastosowanie tymczasowego środka ochrony prawnej, faktycznie istnieje.

Muszą zostać przedstawione wstępne dowody na to, że istnieją uzasadnione podstawy do zastosowania środka; nie wymaga się udowodnienia faktów, które należy ustalić, wystarczy ich uprawdopodobnienie; sąd może przyznać ochronę, jeżeli uzna, że domniemane fakty są prawdopodobne. Sąd przyzna ochronę jedynie wówczas, gdy istnieje pilna konieczność lub bezpośrednie zagrożenie, że dłużnik rozporządzi majątkiem, który ma być przedmiotem zajęcia, w sposób uniemożliwiający zaspokojenie roszczenia na późniejszym etapie, jeżeli po zakończeniu postępowania głównego wierzyciel otrzyma tytuł wykonawczy.

## 3 Przedmiot i charakter takich środków

### 3.1 Jakie składniki majątku mogą podlegać takim środkom?

Przedmiotem tego rodzaju środków mogą być wszelkie aktywa dłużnika, bez względu na to, czy znajdują się one w jego posiadaniu czy w posiadaniu osoby trzeciej, jeżeli są one zbywalne zgodnie z przepisami prawa prywatnego i nie zostały wyłączone od egzekucji na mocy prawa. Środki takie mogą zostać zastosowane w szczególności do nieruchomości i rzeczy ruchomych, których nie uznaje się za niepodlegające zajęciu, takich jak statki, statki powietrzne, pojazdy drogowe, depozyty bankowe i akcje zdematerializowane.

### 3.2 Jakie skutki mają te środki?

Po wydaniu przez sąd postanowienia tymczasowego w odniesieniu do majątku, np. postanowienia zarządzającego zajęcie na zabezpieczenie lub wpis o ustanowieniu tymczasowej hipoteki na nieruchomości do rejestru, dłużnik nie ma możliwości przeniesienia własności majątku na osoby trzecie. Niezastosowanie się do postanowienia podlega karze w minimalnym wymiarze sześciu miesięcy pozbawienia wolności przewidzianej w art. 232A kodeksu karnego.

W dekrecie z mocą ustawy (*nomothetikó diátagma*) nr 1059/1971 wprowadzono obowiązek zachowania poufności w odniesieniu do depozytów bankowych i przewidziano karę w minimalnym wymiarze sześciu miesięcy pozbawienia wolności dla dyrektorów, kierowników lub pracowników banków, którym zostanie udowodnione, że naruszyli ten obowiązek. Nie stanowi to przeszkody dla zastosowania zajęcia na zabezpieczenie, ponieważ postanowienie sądowe zarządzające zajęcie nie musi określać, które depozyty lub akcje zdematerializowane mają zostać zajęte. Postanowienie uniemożliwia bankom przeniesienie aktywów, ale nie wpływa na obowiązek zachowania poufności, ponieważ banki nie są proszone o ujawnianie istnienia jakichkolwiek depozytów. Wszelkie osoby trzecie, które znajdują się w posiadaniu majątku podlegającego zajęciu, mają obowiązek oświadczyć, czy roszczenia lub prawa, których dotyczy zajęcie, faktycznie istnieją i czy dokonano innego zajęcia majątku znajdującego się w ich posiadaniu, a jeżeli tak, to do jakiej wartości.

### 3.3 Jak długo obowiązują takie środki?

Zgodnie z prawem tego rodzaju środki są ważne:

a) do chwili wydania i uprawomocnienie się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie w postępowaniu głównym na niekorzyść wnioskodawcy;

b) do chwili wydania i wykonania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie na korzyść wnioskodawcy;

c) do chwili zawarcia ugody między stronami postępowania głównego;

d) przez 30 dni po dacie umorzenia postępowania lub jego zakończenia przez sąd w inny sposób;

e) do chwili uchylenia lub zmiany postanowienia zarządzającego środki przez sąd, który wydał to postanowienie, w oparciu o nowe dowody, albo przez sąd rozpoznający powództwo główne, który nie musi opierać się na nowych dowodach; lub
f) jeżeli w postanowieniu został wyznaczony termin, w którym wnioskodawca ma wytoczyć postępowanie główne przed sąd, a wnioskodawca nie uczyni tego w wyznaczonym terminie.
Jeżeli któraś ze stron nie stawi się na rozprawie w sprawie wniosku, mimo że została należycie wezwana z odpowiednim wyprzedzeniem, wniosek zostanie rozpoznany pod nieobecność tej strony. Sąd rozpozna jednak sprawę w taki sposób, jakby wszystkie strony były obecne, ponieważ niestawiennictwo na rozprawie w postępowaniu zabezpieczającym nie jest uznawane za przyznanie faktów, na których opiera się wniosek. Sąd może ponownie rozpoznać sprawę jedynie wówczas, gdy pozwany wniesie o uchylenie lub zmianę orzeczenia sądu w oparciu o nowe dowody, na podstawie których sąd mógłby dojść do innego wniosku.

**4 Czy istnieje możliwość odwołania od takiego środka?**

Postanowienia zarządzające tymczasowe środki ochrony prawnej co do zasady nie podlegają zaskarżeniu; jedynym wyjątkiem są postanowienia dotyczące tymczasowego uregulowania praw posiadania i posiadania samoistnego, które – zgodnie z dosłownym brzmieniem przepisów prawa – mogą być zaskarżone przed właściwym sądem pierwszej instancji orzekającym w składzie wieloosobowym w terminie 10 dni od dnia ich doręczenia. Prokurator Sądu Najwyższego (*Áreios Págos*) może wnieść skargę kasacyjną na dowolne orzeczenie sądowe ze względu na interes publiczny. Sąd Najwyższy rozpatruje wówczas daną sprawę i albo podtrzymuje, albo uchyla zaskarżone orzeczenie. Wydany wyrok jest ważny jedynie tymczasowo. Jak już wspomniano, każda strona postępowania może wystąpić do sądu, który wydał postanowienie, o jego uchylenie lub zmianę. Każda osoba trzecia, która nie została wezwana do udziału w postępowaniu i która nie brała w nim udziału, również może wnieść o to do sądu, jeżeli ma w tym uzasadniony interes prawny.

Ostatnia aktualizacja: 04/01/2018

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.